

Arrest

nr. 72 461 van 22 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 oktober 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen op 23 december 2009 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 6 juli 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 22 september 2010 dient verzoeker hierop een aanvulling in.

Op 24 september 2010 geeft de geneesheer-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker.

Op 4 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Bij arrest nr. 57 391 van 7 maart 2011 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

Op 10 december 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 april 2011 met nr. 60 569 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 29 maart 2011 geeft de geneesheer-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker.

Op 1 april 2011 dienen verzoekers een aanvulling in, die verzoekster betreft, op de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Op 6 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt ingetrokken op 11 mei 2011. Bij arrest nr. 63 227 van 17 juni 2011 van de Raad wordt de afstand van het geding vastgesteld.

Op 11 mei 2011 geeft de geneesheer-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker.

Op 23 juni 2011 dienen verzoekers een aanvulling in op hun aanvraag om machtiging tot verblijf.

Op 29 augustus 2011 geeft de geneesheer-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker en verzoekster.

Op 7 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Redenen :

Het aangehaalde medisch probleem van K. K. kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-attaché van 29.08.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië. Betrokkene kan reizen. Mantelzorg is aangewezen, maar gezien deze beslissing eveneens geldt voor H., R., gewaarborgd. Bovendien blijkt uit eigen verklaringen tijdens de asielprocedure dat ook de ouders, broer en zus van betrokkene in Armenië verblijven’.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra.

Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. 'Zie administratief dossier — asielinterview dd. 02.02.2010 Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p.123 Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p.130 Caritas Country Sheet Armenia januari 2010 p.139

Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Armenië — het land waar hij tenslotte ruim 27 jaar verbleef — geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp, zoals bijvoorbeeld bij zijn ouders, broer of zus, die volgens eigen verklaring tijdens de asielprocedures in Armenië verblijven.

Het aangehaalde medisch probleem van H.R. kan eveneens niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-attaché van 29.08.2011 (zie gesloten omslag) blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Het onderhavig annulatieberoep is gesteund op de volgende middelen:

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - motiveringsverplichting;

Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur - schending van de zorgvuldigheidsverplichting; Manifeste beoordelingsfout.

5.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoekers een manifeste beoordelingsfout begaat, door mede te delen dat de verblijfsaanvraag in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet als ongegrond afgewezen wordt.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

5.2.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen.

5.2.1.

Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op aan de bevoegde overheid.

5.2.2.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ten overstaan van een eerdere weigeringsbeslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet dd. 04/10/2010 reeds een vernietigingsarrest gewezen op datum van 07/03/2011, in de zaak met nr. RvV 62.674 (arrestnr. 57.391).

Meer bepaald, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgesteld dat uit het administratief dossier niet kon afgeleid worden dat de gespecialiseerde zorgen gratis zouden zijn in weerwel met de inhoud van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bovendien, betrof de correspondentie van Prof. A. B. dd. 16/12/2008 waarnaar verwezen wordt paranoïde schizofrenie waaraan de verzoekende partij niet lijdt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kwam derhalve tot het besluit dat het administratief dossier niet de beslissing ondersteunt die stelt dat de zorgen voor de aandoeningen waaraan de verzoekende partij lijdt, gratis zouden zijn.

Om die reden heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van ongegrondheid dd. 04/10/2010 vernietigd.

5.2.3.

In de nieuwe beslissing van ongegrondheid dd. 07/09/2011 wordt nogmaals besloten dat de behandelingen beschikbaar zijn en dat de toegang hiertoe gratis zijn.

Uiteraard dient de beslissing vernietigd te worden indien zou blijken uit nazicht van het administratief dossier dat de informatie waarop de Dienst Vreemdelingenzaken zich steunt (meer bepaald de Caritas Country Sheet Armenia) niet aanwezig is of niet afdoende is om te motiveren dat de zorgen met betrekking tot verzoekers gratis zouden zijn.

5.2.4.

Verder dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing niet correct en draagkrachtig gemotiveerd is aangezien het niet gebaseerd is op een correcte feitenvinding en met beoordeling van alle stukken eigen aan het administratief dossier.

Inderdaad, er werd geen rekening gehouden met de stukken die werden bezorgd op datum van 23/06/2011. Namelijk een medisch getuigschrift ingevuld door psychiater E. D. dat werd ingevuld op datum van 24 mei 2011.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt inderdaad dat hiermee geen enkele rekening werd gehouden.

Dit attest is echter niet zonder belang aangezien de arts stelt dat een terugkeer en reis tegenaangewezen zijn (= "retour au pays et voyage contreindiqués")."

De arts-adviseur verwijst voor wat de verzoeker betreft enkel naar een medisch attest dd. 15/06/2010 en een medicatiefiche dd. 16/06/2010-17/09/2010. Voor wat verzoekster betreft, verwijst de arts-adviseur enkel naar het medisch attest dd. 18/03/2011.

Het is dan ook manifest duidelijk dat de arts-adviseur niet alle attesten gekregen en / of beoordeeld heeft-De arts-adviseur én de Dienst Vreemdelingenzaken kunnen dan ook niet dienstig motiveren dat een terugkeer en reis niet tegenaangewezen zijn aangezien geen rekening gehouden werd met het attest van Dr. D. dd. 24/05/2011.

De documenten die werden bezorgd dd. 23/06/2011 werden dus niet in beoordeling genomen en in de bestreden beslissing niet in overweging genomen.

5.2.5.

De motivering van de bestreden beslissing is duidelijk gebrekkig omdat geen enkele rekening werd gehouden met de informatie die door de verzoeker werd toegevoegd aan zijn administratief dossier.

Niet alleen is de verwerende partij dus bijzonder onzorgvuldig geweest bij het nemen van de beslissing, deze heeft ook nog eens een manifeste beoordelingsfout gemaakt door geen gebruik te maken van de door de verzoeker toegevoegde informatie.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd."

2.2 In haar nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven vervat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijken kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. De formele motiveringsplicht vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen.

In antwoord op verzoekers' concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, stelt de verwerende partij dat verzoekers' kritiek op een foutieve lezing van de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer berust. In tegenstelling tot wat verzoekers pogen voor te houden, heeft de

gemachtigde van de staatssecretaris volgens de verwerende partij geenszins het advies van de ambtenaar-geneesheer miskend. In dit advies wordt verwezen naar de medische attesten van 15 juni 2010 en 24 mei 2010. De verwerende partij meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris onderzoek heeft gevoerd naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in Armenië. Bij dat onderzoek heeft de gemachtigde van de staatssecretaris vooreerst vastgesteld dat Armenië een beperkt systeem van sociale zekerheid kent maar dat de zorgen gratis zijn voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst van de gratis zorgen. Gezien de eerste aandoening van verzoekster is opgenomen op de lijst van gratis zorgen, zijn alle medicatie en de nodige behandeling en opvolging door een arts met betrekking tot deze aandoening volledig kosteloos. Verder heeft de gemachtigde van de staatssecretaris volgens de verwerende partij vastgesteld dat in het advies dat de ambtenaar-geneesheer heeft opgesteld naar aanleiding van een grondige studie van het dossier van verzoekster en alle voorgelegde medische attesten, niet wordt vermeld dat verzoekster arbeidsongeschikt is.

De verwerende partij stelt verder dat de gemachtigde heeft opgemerkt dat verzoekers beroep kunnen doen op de IOM voor de terugkeer. De gemachtigde was volgens de verwerende partij terecht de mening toegedaan dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster ondanks haar aandoeningen, niet in staat zou zijn om een beroep uit te oefenen en zodoende een inkomen te verwerven, zodat er kan worden van uitgegaan dat verzoekster in staat is in te staan voor de eventuele bijkomende kosten verbonden aan de nodige behandelingen.

De verwerende partij merkt ten slotte op dat verzoekers' beschouwingen feitelijke en juridische grondslag missen en niet kunnen worden aangenomen. Er kan enkel worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers' concrete situatie daadwerkelijk kenmerken en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel inclusief. Terwijl er volgens de verwerende partij ook geen sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.3.1 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden bestuurshandeling geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite, namelijk dat de aangehaalde medische problemen van verzoekers niet kunnen worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te verkrijgen. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestuurshandeling is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze in een enig middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* voldaan; het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden behandeld. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft op 6 juli 2010 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 1 april 2011 uitgebreid naar verzoekster. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken.

De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

In het middel betogen verzoekers dat de bestreden beslissing niet draagkrachtig is gemotiveerd en niet steunt op een correcte feitenvinding. Volgens verzoekers verwijst de ambtenaar-geneesheer in zijn adviezen over de gezondheidstoestand van verzoeker en verzoekster immers respectievelijk naar een medisch getuigschrift *d.d.* 15 juni 2010 van dokter E. D. en een medicatiefiche van 16 juni 2010 tot 17 september 2010, en een medisch attest *d.d.* 18 maart 2011 van dokter N. V. Uit het verslag van de arts-adviseur blijkt evenwel niet dat er ook rekening werd gehouden met een aanvullend stuk dat op 23 juni 2011 per aangetekend schrijven aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd bezorgd, met name een medisch getuigschrift *d.d.* 24 mei 2011 van dokter E. D.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 6 juli 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend. Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat op 23 juni 2011 een aanvullend stuk aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd bezorgd, met name een medisch getuigschrift *d.d.* 24 mei 2011 van dokter E. D.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van de verslagen van de arts-attaché van 29 augustus 2011 betreffende de gezondheidstoestand van verzoekers. In de bestreden beslissing wordt immers overwogen dat *“[u]it het verslag van de arts-attaché van 29.08.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat [verzoeker] lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië”* en dat *“[u]it het verslag van de arts-attaché van 29.08.2011 (zie gesloten omslag) [...] geen actuele aandoening [blijkt] die een reëel risico inhoudt voor [verzoeksters] leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is”*.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 29 augustus 2011 omtrent de aangehaalde gezondheidsproblemen van verzoekster blijkt dat rekening werd gehouden met het medisch attest *d.d.* 18 maart 2011 van dokter N. V. Uit het verslag van de arts-attaché van 29 augustus 2011 aangaande de gezondheidstoestand van verzoeker blijkt dat rekening werd gehouden met het medisch getuigschrift *d.d.* 15 juni 2010 van dokter E. D., een medicatiefiche van 16 juni 2010 tot 17 september 2010, alsook met het medisch attest *d.d.* 24 mei 2011 van dokter E. D. De arts-adviseur attesteert dienaangaande als volgt: *“Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen: [•] Verwijzend naar het medisch attest dd. 15/6/2010 en 24/5/2011 van dr. E. D., psychiater, blijkt dat betrokkene aan een angstig-depressief syndroom lijdt reactioneel op traumatische ervaringen in land van herkomst. (...) [•] Verwijzend naar een medicatiefiche dd. 16/6/2010-17/9/2010 van een arts of apotheek (stempel onleesbaar) blijkt dat betrokkene sertraline, Dipiperon, Nestrolan en Cymbalta (duloxetine=antidepressivum) neemt”*. Verzoekers kunnen derhalve niet dienstig aanvoeren dat de bestreden beslissing niet draagkrachtig is gemotiveerd nu de bestreden beslissing verwijst naar de adviezen van de ambtenaar-geneesheer van 29 augustus 2011 en uit deze adviezen die in gesloten omslag bij de bestreden beslissing werden gevoegd, blijkt dat met alle door verzoekers voorgelegde medische attesten rekening werd gehouden, het medisch getuigschrift *d.d.* 24 mei 2011 van dokter E. D. inclus.

In de mate waarin verzoekers in het verzoekschrift verwijzen naar het arrest nr. 57 391 van 7 maart 2011 van de Raad, waarbij de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 oktober 2010 wordt vernietigd omdat de vaststellingen in de bestreden beslissing niet steunen op een correcte feitenvinding en voor zover verzoekers stellen dat in de *in casu* bestreden beslissing nogmaals wordt geoordeeld dat de benodigde medische zorgen beschikbaar zijn en de toegang tot deze zorgen gratis is, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing om deze reden niet opnieuw dient te worden vernietigd nu de in de bestreden beslissing weergegeven informatie volledig in overeenstemming is met het door de verwerende partij aangehaalde document – *i.e.* een landenfiche over Armenië van januari 2010 van Caritas International - dat bovendien *in extenso* terug te vinden is in het administratief dossier.

In het licht van het voorgaande besluit de Raad dat verzoekers *in casu* niet aannemelijk maken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of op basis van een foutieve feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente,

deugdelijke en ter zake dienende motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.2 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr.128.424). *In casu* werd in de bestreden beslissing en in het advies van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd, rekening gehouden met alle door verzoekers voorgelegde stukken, zodat niet kan worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

2.3.3. Waar verzoekers ten slotte aanvoeren dat *"[de bestreden beslissing uiteraard vernietigd dient te worden] indien zou blijken uit nazicht van het administratief dossier dat de informatie waarop de Dienst Vreemdelingen zaken zich steunt (...) niet aanwezig is of niet afdoende is om te motiveren dat de zorgen met betrekking tot verzoekers gratis zouden zijn"*, kan van verzoekers en hun advocaat ten minste worden verwacht dat zij zich de moeite getroosten om het dossier in te zien, al was het maar tijdens de procedure bij de Raad waarna zij dan ter zitting hun middel ontdoen van de hypothetische vorm. Op de wijze zoals het nu is uiteengezet, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Het enig middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET